

801

post Apr. 4.

ALBINUS SYMEONI¹ SACERDOTI SALUTEM.

Gaudeo de tribulatione² et prosperitate vestra, fili mi carissime. Quia tribulatio corporis salus est animae; et prosperitas vitae huius gaudium est amicorum. Memento, quod omnes sancti tribulationes passi sunt in hoc mundo; quarum acerbitas^a non est condigna futurae beatitudinis remuneratione. Qui plus oneris portat in dorso, plus sudoris sentit in corpore. Quid est huius saeculi honor nisi grave pondus viatoris? Liber viator felicius vadit quam sarcinarum magnitudine onustus. Tamen ad mensuram unicuique secundum suam dispensationem dat Deus, aliis sic, aliis vero sic. Sed unusquisque fideliter laboret, ut feliciter regnet cum Christo.

Cf. Rom. 8, 18.

Cuculum, vernalem avem³, vestrae direxi⁴ sanctitati cum munusculis parvitatibus meae.

Modo vero parvum quid vini direxi vobis et fratribus et amicis; et de stagno libras centum ad opera necessaria facienda; et cancellos quattuor. Videtur condignum, ut domuncula cloccarum stagno tegatur propter ornamentum et loci celebritatem.

De ordinatione et dispositione missalis libelli nescio cur demandasti. Numquid non habes Romano more ordinatos libellos sacratorios abundanter? Habes quoque et veteris consuetudinis sufficienter sacramentaria maiora. Quid opus est nova condere, dum vetera sufficiunt?

Matth. 13, 46.

Aliquid voluissem tuam incepisse^b auctoritatem Romani ordinis in clero tuo; ut exempla a te sumantur, et ecclesiastica officia venerabiliter et laudabiliter vobiscum agantur. Sed 'Rari sunt adiutores' forte dicis. Sed maior bonae intentionis labor maiori summae felicitatis remunerabitur corona. Et feliciter laborat, qui sibi construit domum in regno Dei; parvis magna comparans, caducis^c aeterna, terrenis caelestia emens; propter unius margaritae emptionem omnia dimittens, ut eam possideat, quam invenit et omnibus praetulit gazarum deliciis^d.

De infirmitate mea⁵ vobis praefatus ales⁶ dicere potuit⁷. Gloria Deo, aliquantum melius habemus. Sed tamen corporis integritas non revenit⁸.

Ideo diligentius iubeatis orare pro nobis. Quia tempus adpropinquat, quo hoc hospicium deserendum est et ignota appetenda. Sed veniat, veniat vestra post nos oratio et elymosinarum munera gratissima nobisque nimium necessaria. Ostendatur fides in filio, ut gaudeat pater de filio sapienti et fideli. Non moritur qui in filio vivit prudenti.

Sap. 7, 8, 9.

Prov. 17, 16.

Sacrae lectionis studia omnimodis renovate vobiscum. Ne pereat labor noster in librorum collectione. Non sit tibi durum pondera auri dare pro acquisitione sapientiae; cui secundum Salomonem nulla comparari in hoc seculo poterunt, qui: '[Quid]^e stulto', iterum ait, 'divitiae, si sapientiam emere non poterit'? Quae habitationem in eius corde habebit gratam, qui eam diligere probatur. Multitudo sapientum sanitas est orbis et laus civitatis, in cuius arce habitat. Haec tuo pectore, domino Iesu donante habitationem habeat, carissime fili, semper in aeternum.

226. a) acervitas H. b) incipisse H. c) caduca H. d) deliciis H. e) Quid addidit Fr.

1) Eanbaldo II archiepiscopo Eboracensi. 2) de qua cf. p. 377 infra. 3) Cf. Theodulfi Carmen XXVII v. 13 (Poet. Carol. I, 491): Nunc monstrat cuculus vernalis lumina Phoebi; Conflict. veris et hiemis v. 10 (ib. 271): Opto, meus veniat cuculus, carissimus ales. 4) Cf. p. 378 infra. 5) quae post pascha (post 4. Apr. 801) ingruerat; v. ep. 218 supra p. 362 n. 7. 6) Cuculus, v. supra l. 10. 7) Cf. p. 378 infra: Et sicut Cuculo praecepi tuae dicere beatitudini, factum habeo. 8) Cf. ep. 218 supra p. 362: sed misertus est mihi ob preces servorum suorum. Sed remanet cotidianus labor eiusdem castigationis.